

Det er også godt og rigtigt, at kommunerne, hvis de selv ønsker det – altså helt frivilligt – får en udvidet mulighed for at overtage ansvaret for integrationen af de personer, der har fået asyl. Det skal selvfølgelig ske i koordination med Dansk Flygtningehjælp, som i øjeblikket klarer opgaven. Det var det gode.

Og lad mig så tage fat på det, der er noget skidt. Hvad er det, vi er utilfredse med? Der er i hvert fald fire ting. For det første er vi utilfredse med, at serbiske asylansøgere, som er udvist af Danmark, kan få livsvarig opholdstilladelse i Danmark allerede 3 år efter, hvis Serbien ikke ønsker at modtage sine egne statsborgere. Her skal grænsen efter konservativ opfattelse være minimum 7 år. Vi ønsker ikke at gøre flygtninge til indvandrere.

For det andet ønsker vi også at sende et klart og utvetydigt signal – man kunne kalde det et vink med en vognstang – til de lande, som nægter at modtage egne statsborgere og dermed ikke lever op til international folkeret. Vi er ikke tilfredse med, at Udenrigsministeriet vil pege på muligheden for eventuelle bistandsmæssige konsekvenser for de pågældende lande, som der står i bemærkningerne. Den sag skal behandles helt anderledes håndfast. Reglen må være klar og entydig: Lande, der nægter at modtage deres egne statsborgere, som er udvist fra Danmark, kan ikke modtage nogen form for bistandshjælp fra Danmark. Her er ikke brug for socialdemokratisk og radikal vankelmodighed, her er brug for handling og konsekvens.

For det tredje ønsker vi, at det skal slås fast i loven, at en udvist asylansøger aldrig – og jeg understreger: aldrig – vil kunne opnå fast ophold i Danmark, hvis han selv har modarbejdet sin udsendelse. Der bør stå i loven, at en udvist udlænding har en forpligtelse til at medvirke positivt i udsendelsessituationen, bl.a. ved fremskaffelse af de nødvendige papirer, fremmøde på den lokale ambassade osv.

Det bør også stå i loven, at politiet får mulighed for at fremstille en udlænding for hans hjemlands diplomatiske repræsentation her i landet i forbindelse med hans udsendelse. Vil han ikke frivilligt, må politiet selvfølgelig kunne anvende den nødvendige magt. Kort sagt: Det må aldrig ske, at en udvist udlændings egen modstand, modvilje, vrangvilje eller manglende positive samarbejde gør, at vedkommende på et eller andet tidspunkt belønnes med en livsvarig opholdstilladelse i Danmark. Det hverken kan eller vil vi acceptere. Jeg siger dette, fordi det

fremgår af tidligere modtaget materiale og af bemærkningerne til lovforslaget, at det i en række tilfælde er lykkedes at få sendt udviste serbere tilbage til deres eget land, når de har medvirket frivilligt og aktivt ved udsendelsen.

Så er vi meget tvivlende over for, i hvilket omfang der skal iværksættes et egentlig uddannelsesprogram for voksne asylansøgere her i landet, hvis det skal ske overhovedet. Er der behov for, og er det rimeligt, at det danske samfund iværksætter et større egentligt uddannelsesprogram, der ikke kun skal vedligeholde de faglige færdigheder og andre kvalifikationer, men også udbygge og forbedre dem? Vi finder det meget ambitiøst i betragtning af, at det store flertal af ansøgerne ender med at få afslag. Hovedmålet må være, at den tid, asylansøgeren tilbringer i Danmark, bliver så kort som overhovedet muligt, før den pågældende får endeligt svar på, om han eller hun kan blive her eller skal sendes ud.

Endelig finder vi, at lovforslaget indeholder ganske mange løse ender, og lad mig nævne to: For det første: Hvad er de økonomiske konsekvenser for amter og kommuner? Lovforslaget er utrolig ærligt, idet man konstaterer, at det aner man faktisk ikke noget om, men er den konstatering tilfredsstillende? Og for det andet: Hvad med boliger til disse mange serbere, måske op mod 3.000, som dette lovforslag kan omhandle? Er det problem forhandlet og koordineret med kommunerne? Nej, det er det ikke.

Det Konservative Folkeparti kan altså ikke støtte dette lovforslag, medmindre der sker meget store ændringer.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Lige for en ordens skyld: Der var ikke nogen konservative underskrivere på erklæringen fra Kosovokomiteen, så jeg mener, at Det Konservative Folkeparti har holdt sin sti ren.

Men jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om den kanon, der skulle bruges i dette tilfælde, skulle bruges til at tæppebombe Beograd eller på anden måde udføre attentater på Milosevic? Tror hr. Helge Adam Møller ikke, at hr. Milosevic har betydelig vigtigere ting at tage sig til end at bekymre sig om, hvorvidt der kommer bistand eller ej fra et land, som i øvrigt ikke i forvejen giver nogen bistand til Serbien? Det er jo ikke nogen stor trussel at komme med over for en diktator, der i øjeblikket har ganske andre og store problemer end at bekymre sig